

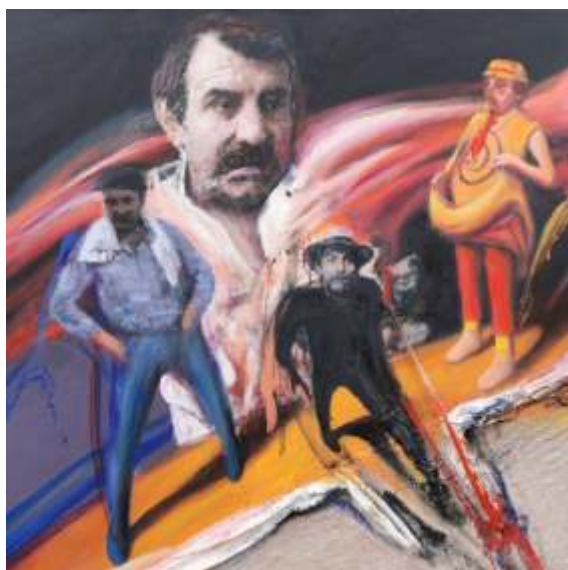
Народно позориште Тимочке Крајине „Зоран Радмиловић“ Зајечар

28.
ФЕСТИВАЛ
„ДАНИ ЗОРАНА РАДМИЛОВИЋА“
ОД 18. ДО 25. ОКТОБРА 2019.

Билтен

6.

- Из Зорановог Атељеа у Зајечар стигао „Петријин венац“
- „Зоранов брк“ Јовани Гавриловић
- На Фестивалу малих форми изведена монодрама за децу и одрасле

„УМЕТНОСТ ЈЕ ЕСЕНЦИЈА ЛЕПОТЕ КОЈА ОД ЗЛА ТРЕБА ДА НАС БРАНИ“

Зоранов брк заслужила Јована Гавриловић

У Атељеу 212 „Петријин венац“ први пут је постављен 1976. године када је адаптацију Михаиловићевог текста и режију потписала Огњенка Милићевић. Ново читање романа Драгослава Михаиловића, у режији Бобана Скерлића и драматизацији Миле Машовић Николић у такмичарској је конкуренцији међународног позоришног фестивала „Дани Зорана Радмиловића“ који је у току у Зајечару. Лик жене са села тешке животне судбине оживеле су три глумице. Петрију из млађих дана игра Марта Бјелица, затим Петрију у граду тумачи Јована Гавриловић, а Петрију као удовицу Милица Михајловић. Поред њих три, у представи која приказује борбу жене коју у животу

гњечи патријални систем вредности, играју и Иван Марковић, Тихомир Станић, Игор Ђорђевић, Исидора Минић, Јелена Ракочевић, Владислав Михаиловић. Драматуршкиња Мила Машовић Николић је богатство Петријиног лика спојила у три лица једне жене смештене у различите фазе живота и друштва. Без обзира на различито време, Петрија је сваки пут маргинализована, само што је контекст другачији. Ова узбудљива драмска форма утиче на публику да се суочи са питањима која произилазе из патријалног система вредности и поразмисли о њима. Јер и некада и сада патријални систем вредности је неумољив и гази без пардона. Све три Петрије биле су више него

убедљиве, а по оцени стручног жирија издвојила се Јована Гавриловић којој је као глумици вечери припао Зоранов брк.

„Јако сам усхићена. Нисам се баш томе надала, али са друге стране некако посебно везано за ову представу сваку награду доживљавам као једну колективну награду. Срећна сам и због себе и због остатка ансамбла и свих учесника наше приче коју смо стварали и створили. Мислим да је то дивно признање за нас“, казала је Јована Гавриловић и са новинарима поделила свој доживљај Петрије.

„Некако смо се трудили радећи Петрију да кроз рад и сва будућа играња доживљавамо сви колективно, тако да се нисам фокусирао посебно само на градску, средњу Петрију, него смо се бавили целокупним животом те жене и уопште женом као бићем у једном тренутку, у једној жени, негде у овом

универзуму. Тако да се некако на један чудан, магичан начин, појединачно сви чланови ове представе бавимо тим ликом. За неке она представља нешто врло интригантно, нешто што можда у животу нисам имала прилике да сусретнем неку хероину са наших простора, жену снажних костију, добре циркулације, бистрог и брзог ума и великог, великог срца. Тако да је тренутно доживљавам као једну жену из маште која бих, можда, волела да будем“, рекла је добитница Зорановог брка.

Драгослав Михаиловић или је српски књижевник, редовни члан САНУ, добитник многих књижевних награда и признања, превођен на више европских језика. Његов књижевни опус обухвата приповетке, романе и драме.

Рођен у Ћуприји 17. новембра 1930. године, студирао у Београду Филозофски факултет на Групи за југословенску књижевност и српскохрватски језик. Према његовим речима, долази у сукобе са Удбом, након што се побунио против хапшења својих другова, који су ухапшени због политичких вицева. Након тога, један сведок је изјавио да се Драгослав Михаиловић од самог почетка определио за резолуцију Информбироа због чега је ухапшен септембра 1950. године, а наредне године пребачен на Голи Оток и тамо је провео 12 месеци.

Факултет је завршио 1957. године, али није успео да нађе стално запослење и често је мењао посао.

Роман „Кад су цветале тикве“ први пут је објављен 1968. године и изазвао је у то време значајну реакцију социјалистичког режима. Представа која је у Југословенском драмском позоришту у Београду требало да се игра по овом роману је забрањена пре него што је изведена премијера, а по причи аутора, Јосип Броз ју је лично забранио, на инсистирање Едварда Кардеља. Сем овог, Михаиловић је објавио и следећа дела: Фреде, лаку ноћ, Петријин венац, Чизмаши, Голи оток, Црвено и плаво, Време за повратак, Гори Морава, Лов на стенице. Добитник је бројних награда за своје књижевно стваралаштво: Октобарске награде Београда, Андрићева награде, Златне арене за сценарио у Пули, Нинове награде, Награде Народне библиотеке Србије, Награде Бора Станковић, Награде Вукове задужбине и Кочићеве награде

Његова ћерка је Милица Михајловић, која је једна од три глумице које тумаче лик Петрије у „Петријином венцу“ Атељеа 212.

Слободан Бобан Скерлић српски сценариста и режисер, познат је као редитељ филма "До коске". Његов филм "Змајовини пангалози" је први 3Д филм сниман у Србији. Режирао је филмове:

"Источно од истока", "Проклета је Америка", "Топ је био врео", а серију "Отворена врата". Слободан Скерлић написао је сценарио за филмове: "До коске", "Отворена врата", "Топ је био врео", "Змајовини пангалози". Добио је награду за најбољу режију на 12. Међународном фестивалу ратног филма у Севастопољу за филм "Топ је био врео", овај филм је 2014. проглашен најбољим филмом на основу мишљења FIPRESCI Србија - Националне селекције Међународне федерације филмских критичара, а Скерлић за најбољег редитеља. Што се тиче позоришне режије, поред осталог у Београдском драмском позоришту режирао је представе "Позив на погубљење", "Кад су цветале тикве", "Трпеле" која је добила награду публике 59. Стеријиног позорја за најбољу представу, у Народном позоришту Приштина са седиштем у Грачаници Брехтову драму "Страх и беда Трећег рајха", у Позоришту Бошко Буха "Школу рокенрола".

Спавају ли рибе?

На средини Фестивала малих позоришних форми, гледали смо представу „Спавају ли рибе“ у извођењу Тигар Театра из Загреба, у којој игра глумица Вјера Видов. Реч је о комаду који је настао према истоименом тексту Јенса Рашке, а отвара болну тему смрти члана породице. Девојчица Јана, суочена са великом тугом након смрти свога брата, поставља бројна питања својој породици, јер се не може правити да се ништа није догодило. Она стално долази на гробље јер је то једино место на коме она са њим може комуницирати и рећи му заправо колико он њој недостаје. Шта се све догађа у нашим мислима када изгубимо блиску особу? Можемо ли зауставити мисли или смо, баш попут спавајућих риба, у сталном мисаоном покрету? То су питања која постављају деца, а одраслих се очекује да пронађу прави одговор. Зато ауторски тим ове представе стално позива децу старију од 11 година, да дођу и покушају да пронађу одговор на питање: „Спавају ли рибе“. Глумици Вјери Видов поставили смо питање да ли је било тешко да на малу сцену, донесе велику тему:

„Тема је изузетно тешка. Јер сваки пут када говоримо о смрти, нико о томе не воли да прича и сви нешто скривају. И децу стално лажемо на ову тему па зато они имају искривљену слику. Када говоримо о смрти причамо заправо и о животу, јер

су то две стране исте медаље. Јако ми је било тешко да играм девојчицу од десет година јер се ближим четрдесетомој. Дечја размишљања су пуно једноставнија док их ми одрасли не отрујемо неистинитим информацијама. Најмлађа публика увек добро реагује на ову представу и прате је у потпуној тишини и са много суза. Ово је изузетно емотивна монодрама која ме увек исцрпи на један позитиван начин. И плачем током представе и ја, мада никада не знам где ће емоција изаћи - то сам препустила свом унутрашњем осећају. Част ми је што сам део једног оваквог Фестивала које носи име Зорана Радмиловића. Поздрављам идеју малих форми јер публика тако може видети да и ове мале насупрот великих нису мање вредне“, рекла је за наш билтен глумица Вјера Видов.

Иначе монодрама „Спавају ли рибе“ је новијег датума и до сада је играна тек неколико пута, а ово је први Фестивал на коме наступа. Ову представу у чијем поднаслову стоји да је реч о „комаду који се бави малим и великим значајним животним питањима“ режирао је Роберт Рапоња а композитор је био Игор Карлић.

Успоменар 3 за јубилеј

У оквиру пратећег програма 28. фестивала „Дани Зорана Радмиловића“, у зајечарском театру и отворена је изложба фотографија и представљена књига „Успоменар 3“ Милана Цација Михаиловића, књижевника и глумца. На тај начин Народно позориште Тимочке Крајине "Зоран Радмиловић" придружује се обележавању 50 година рада и 70 година живота овог глумца и књижевника. Тим поводом, директор Владимир Ђуричић уручио му је повелу и статуету Зорана Радмиловића и захвалио на свему што је учинио за Зајечар, за наше позориште, али за културу у Србији.

Цаци Михаиловић одиграо је више од 120 улога у позориштима у Београду и Србији, око 150 улога на телевизији и филму и око 700 улога у драмском програму Радио Београда. Дипломирао је глуму 1972. године. Као стипендиста Народног позоришта у Београду одиграо је

више улога у том позоришту. У Атељеу 212 је од 1972. године до пензионисања, 2014. године. Од великог броја улога које је одиграо у Атељеу издвајамо Мирка из представе „Маратонци трче почасни круг“, Јеленчета Вилотића из Радована Трећег, Обе представе Душана Ковачевића, Кнеза Голицина у „Марији“ Исака Бабелја, Симеон Његован унук у „Корешподенцији“ Борислава Пекића.

„Успоменар 3 „, објављен је у издању наше куће. Анегдоте са проба, представа и неизбежног бифеа Атељеа 212 које је неуморно прикупљао објавио је у три књиге Успоменара за које каже да су "више омаж изузетним људима са којима је имао срећу да игра".

Према речима Цација Михаиловића, на изложби се види бар мали део онога што је он за 50 година урадио. Он је захвалио директору зајечарског позоришта на издавању књиге и прериђивању изложбе, а захвалио је и Зорану Радмиловићу што га је довео у Зајечар. Јер, како је рекао први пут је дошао са њим, а касније више пута због њега.

Данас на програму

Центар за културу у Котлујевцу у 18 ч
Милан Димић, Бањалука
ИМА НЕКА ТАЈНА ВЕЗА
Игра: Милан Димић

Народно позориште Тимочке Крајине у 20 ч
Народно позориште Републике Српске
ПРЕДСТАВА ХАМЛЕТА У СЕЛУ
МРДУША ДОЊА
Текст: Иво Брешан; Режија: Никола Пејаковић

Радул бегов конак у 11 ч
изложба слика
ЛИЦА ЉУДИ, ЛИЦА ЗЕМЉЕ
мр сликарства Драго Симић

Центар за културу у Котлујевцу у 12 ч
трибина
Положај и перспектива младих
позоришних уметника у Србији данас
модератор Жељко Хубач

28. Међународни позоришни фестивал „Дани Зорана Радмиловића“

Петак 18.10.2019. у 20.00ч

**Народно позориште Тимочке Крајине „Зоран Радмиловић“, Зајечар
ПЕТРА**

Текст : Ирфан Менсур / по мотивима Ричарда Лорца /
Режија: Ирфан Менсур

Субота 19.10.2019. у 20.00ч

**Казалиште "Ulysses", Загреб и Београдско драмско позориште
КО СЕ БОЈИ ВИРЦИНИЈЕ ВУЛФ**

Режија: Ленка Удовички
Текст: Едвард Олби

Недеља 20.10.2019. у 20.00ч

**"Радионица интеграције", Београд
ДОК НАС СМРТ НЕ РАЗДВОЈИ**

Текст: Мира Фурлан
Режија: Предраг Мики Манојловић

Понедељак 21.10.2019. у 20.00ч

**Камерни театар 55, Сарајево
СЈЕЋАШ ЛИ СЕ ДОЛИ БЕЛ**

Режија и адаптација: Кокан Младеновић
Текст: Абдулах Сидран

Уторак 22.10.2019. у 20.00ч

**Атеље 212, Београд
ПЕТРИЈИН ВЕНАЦ**

Текст: Драгослав Михаиловић
Режија: Бобан Скерлић

Среда 23.10.2019. у 20.00ч

**Народно позориште Републике Српске, Бањалука
ПРЕДСТАВА ХАМЛЕТА У СЕЛУ МРДУША ДОЊА**

Текст: Иво Брешан
Режија: Никола Пејаковић

Четвртак 24.10.2019. у 20.00ч

**Звездара Театар, Београд
ОСАМА – КАСАБА У ЊУЈОРКУ**

Режија: Дарко Бајић
Текст: Владимир Кеџмановић

Петак 25.10.2019. у 20.00ч

**Казалишта Морузгва, Загреб, Хрватска
БРОДОЛОМКЕ**

Ауторски пројекат према идеји Ане Марас Хармандер
Режија: Крешимир Доленчић

2. ФЕСТИВАЛ МАЛИХ ПОЗОРИШНИХ ФОРМИ **Дом културе у Котлујевцу**

Субота 19.10.2019. у 18.00

Удруга Арт вита
СВЕ ШТО САМ ПРЕШУТЈЕЛА

Текст: Миа Беговић
Редитељ: Иван Лео Лемо
Игра: Миа Беговић

Недеља 20.10.2019. у 18.00

Театар Кабаре, Тузла
КРОЈЦЕРОВА СОНАТА

Текст: Л. Н. Толстој, по мотивима адаптације Ненси Харис
Режија: Небојша Брадић
Игра: Владо Керовић,

Понедељак 21.10.2019. у 18.00

Dos Puntos, Београд
ЛОВ НА СРНЕ

Текст и режија: Срна Ланго
Дизајн музике и аранжмани: Владимир Рацковић
Игра: Срна Ланго

Уторак 22.10.2019. у 18.00

Тигар театар, Задар
СПАВАЈУ ЛИ РИБЕ

Текст: Јенс Рашке
Режија: Роберт Рапоња

Среда 23.10.2019. у 18.00

Милан Димић, Бањалука
ИМА НЕКА ТАЈНА ВЕЗА

Игра: Милан Димић

Четвртак 24.10.2019. у 18.00

Српска сцена при позоришту за децу и младе „Мерлин“, Темишвар, Румунија
ДОН ЖУАН ИЗ ЛЕУШИЋА

Текст: Борисав Атанасковић
Сценска поставка и режија: Мадалина Петре Гитеску
Игра: Марко Аџић

Петак 25.10.2019. у 18.00

Народно позориште у Београду/Сцена „Радионица“
КОД КУЋЕ/КАБУЛ

Текст: Тони Кушнер
Режија: Жељко Ђукић
Игра: Душанка Стојановић Глид

ПОКРОВИТЕЉИ ФЕСТИВАЛА:

ГРАД ЗАЈЕЧАР

Република Србија
Министарство културе и информисања

ПРИЈАТЕЉ ФЕСТИВАЛА:

СПОНЗОРИ ФЕСТИВАЛА:

ДУНАВ ОСИГУРАЊЕ

BANCA INTESA

Raiffeisen
BANK

RAMONDA

MOUNTAIN HOTEL & SPA

Народно позориште Тимочке Крајине -

Центар за културу

„Зоран Радмиловић” Зајечар

019/ 425 426

pozoristezajecar@gmail.com

Тимочке буне 16, 19000 Зајечар

Издавач: Народно позориште Тимочке Крајине - Центар за културу „Зоран Радмиловић“ Зајечар; За издавача: Владимир Ђуричић; Редакција: Биљана Глишић, главни и одговорни уредник; Јелена Бујдић Кречковић, новинар; Лидија Цунов, новинар; Тајјана Галић Зетовић, фотограф; Сања Митић Јеленковић, лектор и коректор; Мирослав Каменковић, сарадник; Јелена Цигановић, сарадник; Никола Дробњаковић, техничка припрема; Штампa: У.Р. за дизајн и штампу „Simple“ Зајечар